

РЕШЕНИЕ

№ 5432

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-4 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мариана Христова

при участието на секретаря Ива Ат. И.а
като разгледа докладваното от Мариана Христова Гражданско дело № 20211100114481 по описа за 2021 година

Производството е образувано по иск на Б. И. К. срещу Т. Д. Д., за отмяна на дарение обективизирано в н.а. № 98, том 3, рег. № 13255, дело № 384/2008г., на недвижим имот, а именно: 1/2ид.ч. от АПАРТАМЕНТ № 18 – на две нива, със застроена площ 178.80кв.м., в гр.София, ул. ****, с идентификатор по КК № 66134.1002.61.1.16, направено по време на брака от единият съпруг - Б. И. К. в полза на другия - Т. Д. Д., което дарение е на значителна стойност.

В исковата молба Б. И. К. твърди, че бракът му с ответницата е сключен на 26.01.2007г. и прекратен с Решение № 20161903 от 22.07.2021г. по гр.д. № 3742/2019г. на СРС, влязло в сила в частта по постановеният развод и е обжалвано, и висящо пред въззивна инстанция в частта по вината, родителските права и присъдената издръжка.

Излага, че придобил процесният имот - АПАРТАМЕНТ № 18 – на две нива, със застроена площ 178.80кв.м., в гр.София, ул. ****, с идентификатор по КК № 66134.1002.61.1.16 през 2005г., изцяло с лични средства, като по време на брака, с н.а. № 98, том 3, рег. № 13255, дело № 384/2008г. дарил на ответницата 1/2ид.ч. от него, като запазил правото на ползване за дарената част.

Направил дарението под натиска на съпругата си, докато била бременна с детето им, изразяващ се в скандали, изнудване и заплахи, включително че няма да роди детето. Настоявала за дарението за да се чувства сигурна и му натяквала, че дава средства за двете си дъщери близначки от предходен брак, които е подсигурил, а нея не.

Твърди, че дареното е на значителна стойност, а отмяната на дарението не е в противоречие на морала, поради следното:

След завеждане на иска за развод през 2019г. ответницата го изнудвала и заплашвала, че ще го злепостави, съсипе и унищожи, че ще го доведе до самоубийство, за да и прехвърли цялото жилище. По повод заплахите в негова полза било постановено съдебно решение по реда на ЗЗДН и издадена заповед за незабавна защита по гр.д. № 21656/2019г. на СРС, срещу Т. Д. Д.. Във връзка с тези действия Т. Д. Д. била привлечена към наказателна отговорност за престъпления по чл. 296 НК, за внасяне на обвинението СРП приела, че са налице данни за престъпление по чл. 319, 325, 131, ал. 1, т. 12 НК и чл. 144 НК или за изнудване, заплахи с цел имотна облага, неспазване на съдебно решение и хулиганство.

Жилището е единствено за ищеца, а ответницата разполага с други жилища в гр.София и гр.Русе.

Поведението на ответницата е морално укоримо, т.к. е виновна за дълбокото и непоправимо разстройство на брачните отношения, което същата индиректно признава, защото решението за допускане на развод между страните, с което е прието, че вината е за двамата съпрузи, е обжалвано в частта за вината само от ответника. Ответницата установила още по време на брака извънбрачни отношения с 10 години по млад от нея мъж – служител на ищеца, с който и към момента живее в процесното жилище закупено преди брака изцяло от ищеца, на семейни начала, докато по силата на съдебно решение последният го напуснал и живее на квартира.

Ответницата в отговора на исковата молба не оспорва фактическите твърдения относно сключването и прекратяване на брака по съдебен ред и осъщественото дарение в нейна полза на 1/2ид.ч. от процесният имот, придобит от ищеца преди брака, с лични средства. Не оспорва и, че дарената 1/2ид.ч. от имот е на значителна стойност.

Възразява, че запазването на дарението не е в противоречие на морала, т.к. от нейна страна не е налице морално укоримо поведение, както и не е допринесла изключително с поведението си за разстройство на брачните отношения.

Претендира искът да бъде отхвърлен.

Съдът след като съобрази предметните предели на въззивното производство очертани с въззивната жалба, възраженията на страните и всички доказателства по делото, прие за установено от фактическа страна следното и формира следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл. 105 СК /1985г. /отм./.

Безспорно е и от събраните доказателства се установява, че дарението на недвижим имот, а именно: АПАРТАМЕНТ № 18 – на две нива, със застроена площ 178.80кв.м., в гр.София, ул. ****, с идентификатор по КК № 66134.1002.61.1.16, обективно в н.а. № 98, том 3, рег. № 13255, дело № 384/2008г. е извършено по време на брака между съпрузите от единият съпруг - Б. И. К. в полза на другия - Т. Д. Д., при действието на чл. 105 СК /1985г. /отм./. Бракът е прекратен през 2021г. по съдебен ред, при действието на чл. 55 СК/2009г., регламентираща имуществените отношения между съпрузите. Страните в договорното правоотношение при извършване на дарението са могли да съобразят поведението си само с

вече отменената норма на чл. 105 СК /1985г. /отм./, която е и приложима към настоящият спор. Поради изложеното и т.к. искът е предявен преди изтичане на преклузивният срок по чл. 105, ал. 2 СК /1985г. /отм./, същият е допустим.

За да се приеме, че е основателен в тежест на ищеца е да установи наличието на следните предпоставки: да е направено дарение, то да е на значителна стойност, по време на брака от единият съпруг на другия, запазването на дарението би било в противоречие с правилата на морала.

Безспорно е между страните и от заключението по приетата СТЕ, което съдът кредитира изцяло се установява, че дарението обективизирано в н.а. № 98, том 3, рег. № 13255, дело № 384/2008г. е на стойност 383571.00лв. към момента на извършването му и 667232.00лв. към настоящия момен. Тази стойност съдът, като взе предвид социално икономическата обстановка в РБългария възприема като значителна по смисъла на чл. 105 СК /1985г. /отм./.

От Решение № 20161903 от 22.07.2021г. по гр.д. № 3742/2019г. на СРС, влязло в сила в частта по постановеният развод и е обжалвано, и висящо пред въззивна инстанция в частта по вината, родителските права и присъдената издръжка се установява, че разводът между съпрузите Б. И. К. и Т. Д. Д. е прекратен по вина на двамата съпрузи. Мотивите на решението не се ползват със сила на пресъдено нещо и не обвързват на стоящият съд относно причините за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство между страните в брачният съюз. Дори да се ползват с обвързваща сила въз основа тях не може да бъде направен извод, че поддържана от ищцата извънбрачна връзка по време на брака е изключителна причина за прекратяването му. Съгласно мотивите и двете страни са имали извънбрачни връзки, което е станало причина бракът да е разстроен по вина и на двамата съпрузи.

От показанията на свидетеля Н. И. К. – брат на ищеца се установява, че ответницата имала извънбрачна връзка със служител на ищеца, което установили през 2019г. Установява се и, че към момента ответницата живее в процесния имот заедно с любовника си, на семейни начала, а ищеца живее на квартира. Когато ответницата била бременна настоявала и заплашвала ищеца да и прехвърли половината от жилището, за да е сигурна. По късно през 2019г. искала да и прехвърли целият имот.

Съдът цени показанията на свидетеля Н. И. К. – брат на ищеца при условията на чл. 172 ГПК и им дава вяра, т.к. дадени в резултат на преки, непосредствени впечатления, последователни и в съответствие с останалите доказателства по делото. Въз основа тях и при липсата на оспорване от страна на ответницата приема за установено, че същата живее на семейни начала в процесното жилище с лице, което е бивш служител на ищеца. Като прецени това поведение на ответницата и съобразно критериите на чл. 105 СК /1985г. /отм./ съдът намира, че то не може да обоснове извод за наличие на необходимост от отмяна на дарението, защото запазването му би било в противоречие с морала. Искът за развод е предявен през 2019г., когато съгласно показанията на свидетеля е станала явна и извънбрачната връзка на ответницата, а факта, че след прекратяване на брака същата живее

на семейни начала с друг мъж в жилището, което е било семейно за нея и ищеца, но е предоставено съгласно доказателствата по делото за ползване на нея след развода, не сочи на неетично поведение, несъвместимо с правилата на морала. Възрастта на мъжът, с който живее на семейни начала, както и, че е бивш служител на ищеца не обосновава обратен извод. Не обосновава обратен извод и факта, че ищецът живее на квартира, а ответницата разполага и с други жилищни имоти в гр.София и гр.Русе. При липсата на влязла в сила присъда за престъпленията, за които ответницата е привлечена към наказателна отговорност по чл. 319, 325, 131, ал. 1, т. 12 НК и чл. 144 НК или за изнудване, заплахи с цел имотна облага, неспазване на съдебно решение и хулиганство, не може да се приеме, че същите са извършени и това съставлява агресивно, неетично поведение насочено към ищеца, което да е причина за отмяна на дарението. И в настоящото производство извършването им не е установено с допустимите доказателствени средства. Издадена по реда на ЗЗДН заповед за незабавна защита не е достатъчна да обоснове обратен извод, доколкото същата не се ползва със сила на пресъдено нещо и почива само на твърдения на пострадалия. Ищецът не е установил и, че дарението е извършено поради натиска осъществен от ответницата, докато била бременна, със заплахи, скандали и изнудване. Твърденията наведени от ищеца с исковата молба сочат на извод, че дарението е извършено с цел да се надари и обгрижи съпругата, която тогава е очаквала общото за страните дете, за да е осигурена така, както децата на ищеца от предходен брак, за които към него момент е полагал очевидни грижи.

Поради изложеното съдът приема, че предпоставките за отмяна на дарението не са налице. Не е установено поведение на ответницата арогантно и неетично, насочено към ищеца, което да е предпоставка за отмяна на дарението. Това поведение трябва да е сходно или идентично по характер и интензитет с поведението на надарения сочено като основание за отмяна на дарението съгласно разпоредбата на чл. 227 ЗЗД, която поради липсата на конкретика в разпоредбата на чл. 105 СК /1985г. /отм./, следва да бъде съблюдавана при прилагане на последната, съобразно ТР № 26 от 19.VI.1972 г., ОСГК, докладчик Емил Михайлов. При това положение искът подлежи на отхвърляне.

По отговорността за разноски:

Поради изхода от спора разноски следва да се присъдят в полза на ответницата. Като съобрази фактическата и правна сложност на спора и извършените процесуални действия, както и минималните размери на адвокатските възнаграждения за подобен род дела предвидени в Наредба № 1/2004г. съдът намира възражението за прекомерност от страна на ищеца за неоснователно. Претендираната сума за разноски от ответницата, формирана от заплатен хонорар за защита от адвокат в размер на 7000.00лв. е адекватна и следва да бъде присъдена изцяло.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на Б. И. К., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр.София, ул.

****, предявен срещу Т. Д. Д., ЕГН *****, от гр.София, ул. ****, за отмяна на дарение обективирано в н.а. № 98, том 3, рег. № 13255, дело № 384/2008г., на недвижим имот, а именно: 1/2ид.ч. от АПАРТАМЕНТ № 18 – на две нива, със застроена площ 178.80кв.м., в гр.София, ул. ****, с идентификатор по КК № 66134.1002.61.1.16, направено по време на брака от единият съпруг - Б. И. К. в полза на другия - Т. Д. Д., което дарение е на значителна стойност, на основание чл. 105 СК /1985г. /отм./.

ОСЪЖДА Б. И. К., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр.София, ул. ****, **ДА ЗАПЛАТИ** на Т. Д. Д., ЕГН *****, от гр.София, ул. ****, **сумата 7000.00 /седем хиляди/лв.,** представляващи сторените в производството разноски формирани от заплатен хонорар за защита от адвокат.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните с въззивна жалба САС.

Съдия при Софийски градски съд: _____